

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 maja 1930 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji w sprawie ekspozytur celnych, otwieranych w siedzibach przedsiębiorstw przemysłowych.

Na podstawie artykułów 4 i 11 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Celem ułatwienia przedsiębiorstwom przemysłowym obrotu towarowego z zagranicą, mogą być otwierane na prośbę tych przedsiębiorstw w ich siedzibie, na warunkach podanych niżej, ekspozytury celne, przeznaczone do odprawy niektórych towarów sprowadzanych z zagranicy wyłącznie dla potrzeb danych przedsiębiorstw przemysłowych oraz odprawy wywozowej wytworów wspomnianych przedsiębiorstw.

§ 2.

Ekspozytury celne, utworzone w siedzibie przedsiębiorstw przemysłowych, są oddziałami swych urzędów macierzystych i dokonywują odpraw celnych przywózowych i wywózowych w zakresie udzielonych im uprawnień.

§ 3.

Plac urzędowy ekspozytury celnej stanowią: taryfowa stacja kolejowa z bocznicami kolejowymi, wiodącymi do przedsiębiorstwa, pomieszczenie ekspozytury celnej, magazyny celne oraz tereny, przeznaczone dla odpraw celnych w siedzibie przedsiębiorstwa. Funkcjonariusze celnicy oraz organa celne, wykonywujące kontrolę czynności ekspozytury, mają wolny dostęp do wszelkich zabudowań i magazynów, znajdujących się w obrębie danego przedsiębiorstwa przemysłowego. Wstęp do zakładu przemysłowego, w którym dokonywa się fabrykacja, winien zasadniczo odbywać się w towarzystwie funkcjonariusza przedsiębiorstwa.

§ 4.

Etat osobowy ekspozytury ustala kierownik urzędu celnego w zależności od rozmiarów obrotu towarowego z zagranicą przedsiębiorstwa.

Koszta utrzymania personelu zatrudnionego w ekspozyturze, jak również koszty, związane z kontrolą czynności ekspozytury przez urząd ma-

cierzysty, zwracają Skarbowi Państwa przedsiębiorstwa przemysłowe, w których interesie utworzono ekspozyturę.

§ 5.

Przedsiębiorstwo przemysłowe obowiązane jest dostarczyć bezpłatnie odpowiednich pomieszczeń dla ekspozytury, jako to: na kancelaryjną, magazynową i t. p. wraz z urządzeniami i przyborami, potrzebnymi do odprawy celnej.

Pomieszczenia takie stanowią lokale urzędowe ekspozytury, przeznaczone do wyłącznego jej użytku. Wymienione wyżej pomieszczenia przedsiębiorstwo obowiązane jest własnym staraniem i kosztem oświetlać, opalać, sprzątać i utrzymywać w należytym stanie.

Pozatem przedsiębiorstwo obowiązane jest dostarczyć bezpłatnie na żądanie urzędu celnego odpowiednich mieszkań dla funkcjonariuszów celnych, zatrudnionych w ekspozyturze.

Celem wykonania prac fizycznych, związanych z odprawą celną przesyłek, przedsiębiorstwo winno dostarczyć ekspozyturze celnej własnym staraniem i na własny koszt odpowiednich sił roboczych.

§ 6.

Przesyłki przeznaczone dla przedsiębiorstw przemysłowych, a stanowiące: surowce, półfabrykaty, materiały budowlane, materiały niezbędne do utrzymania fabryki w ruchu, jako to: maszyny, ich części, narzędzia, materiały pędne i t. p., mogą być na wniosek nadawcy, wyrażony w liście przewozowym, przekazywane bezpośrednio do ekspozytur celnych. Na przesyłki takie kolej sporządza dodatkowo czwarty egzemplarz listy przekazowej, który to egzemplarz urząd celny nadawczy przesyła właściwemu urzędowi celnemu macierzystemu, niezależnie od listy przekazowej B, przesyłanej ekspozyturze. Inne towary, przeznaczone dla przedsiębiorstw przemysłowych, powinny być odprawiane w urzędach celnych granicznych lub wewnątrznych na ogólnych zasadach.

§ 7.

Przekazane do ekspozytury celnej towary odprawia personel ekspozytury lub urzędnik delegowany w tym celu każdorazowo przez urząd celny macierzysty. Które towary mogą być odprawiane przez personel ekspozytury, określa dla każdej ekspozytury Dyrekcja Cei we własnym zakresie.

§ 8.

Oddawanie przesyłek celnych z terenu stacji taryfowej na bocznicę przedsiębiorstwa winno się odbywać na podstawie wykazów zdawczych, sporządzanych przez kolej, z których jeden egzemplarz otrzymuje od kolei ekspozytura celna.

Przyjęcie przesyłek celnych przedsiębiorstwo winno potwierdzić na wykazach zdawczych z oznaczeniem w nich stanu i ilości plomb celnych, oraz dnia i godziny przyjęcia.

Przybywające do stacji taryfowej przesyłki celne drobnicowe mogą być w ramach umów bocznicowych przekazywane na bocznicę przemysłową tylko w wagonach krytych. Używanie dla przewozu takich przesyłek wagonów otwartych jest wzbronione.

Przewóz przesyłek celnych z kolejowej stacji taryfowej do przedsiębiorstwa innemi środkami poza koleją może być dokonany tylko za każdorazowym pozwoleniem urzędu celnego macierzystego i pod konwojem celnym.

W wypadkach uszkodzenia wagonu z przesyłkami celnymi, uszkodzenia lub braku plomb celnych oraz uszkodzenia lub braku przesyłek celnych, stacja taryfowa, nie będąca siedzibą urzędu celnego, zawiadamia o tem właściwy urząd celny macierzysty, celem sporządzenia wspólnie odpowiedniego protokołu. Przed sporządzeniem protokołu przy udziale funkcjonariusza urzędu celnego przesyłki takie nie mogą być przekazane przedsiębiorstwu.

§ 9.

Z chwilą przyjęcia przesyłek celnych od kolei na stacji taryfowej (§ 8) przedsiębiorstwo ponosi wobec Zarządu Cei całkowitą odpowiedzial-

ność za całość nałożonych na przesyłki zamknięć celnych oraz za całość wspomnianych przesyłek.

Ochrona przesyłek celnych od chwili przyjęcia ich przez przedsiębiorstwo od kolei aż do czasu oceny i wydania przez ekspozyturę celną do wolnego obrotu należy do obowiązku przedsiębiorstwa.

Przyjęte na stacji taryfowej przesyłki celne przedsiębiorstwo obowiązane jest dostarczyć ekspozyturze celnej w ciągu 24 godzin od daty przyjęcia.

W razie niedostarczenia przesyłki w tym terminie ekspozytura celna wyznacza przedsiębiorstwu trzy dni dla odszukania przesyłki. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego dla odszukania przesyłki terminu przedsiębiorstwo obowiązane jest niezwłocznie uiścić przypadające od zaginionej przesyłki należności celne i inne opłaty według norm określanych każdorazowo w przepisach o materialnej odpowiedzialności kolei za niedostarczenie urzędowi celnym przesyłek celnych.

Niedostarczenie ekspozyturze celnej przesyłek celnych do odprawy lub też dostarczenie przesyłek w stanie zmienionym może spowodować odebranie przedsiębiorstwu prawa uskuteczniania odpraw celnych w ekspozyturze, zależnie od wdrożenia przeciwko winnym postępowania karnego i ściągnięcia od przedsiębiorstwa przypadających za przesyłki opłat celnych.

§ 10.

Przekazane przez kolej przedsiębiorstwu przesyłki celne nie mogą być poddane przez przedsiębiorstwo jakimkolwiek manipulacjom lub wypuszczone do wolnego obrotu aż dopiero po ocenie ich i wydaniu do wolnego obrotu przez ekspozyturę celną. Po dostarczeniu przesyłek celnych do przedsiębiorstwa winny one być, o ile nie podlegają odprawie w wagonach, niezwłocznie wyladowane pod dozorem funkcjonariuszów celnych środkami przedsiębiorstwa do magazynu celnego ekspozytury. W wyjątkowych wypadkach ekspozytura może zezwolić na pozostawienie takich przesyłek w wagonie do dnia następnego.

Magazyn celny przy ekspozyturze pozostaje stale pod wspólnym zamknięciem celnym ekspozytury i przedsiębiorstwa.

Znajdujące się na wagonach i oddzielnych sztukach przesyłek zamknięcia celne mogą być zdjęte tylko przez funkcjonariuszów celnych.

Przedsiębiorstwo obowiązane jest stosować się do wszelkich przepisów celnych, dotyczących obrotu towarowego z zagranicą.

§ 11.

Przybyłe dla przedsiębiorstwa do ekspozytury przesyłki celne winny być zgłoszone przez przedsiębiorstwo do odprawy celnej ekspozyturze w terminie ustalonym ogólnymi przepisami celnymi dla zgłoszenia do odprawy przesyłek celnych w wewnętrznych urzędach celnych. Bieg wymienionego terminu rozpoczyna się od daty przyjęcia przesyłki przez przedsiębiorstwo od kolei na stacji taryfowej.

Odprawa celna wymienionych wyżej przesyłek oraz wypuszczenie ich do wolnego obrotu odbywa się na ogólnych zasadach.

§ 12.

Przesyłki wagonowe odprawione na wywóz zagranicę w ekspozyturze celnej winny być przez przedsiębiorstwo dostawione do taryfowej stacji kolejowej i nadane do przewozu w ciągu 24 godzin, a przesyłki drobnicowe w ciągu 6 dni od chwili dokonania odprawy wywozowej.

Odpowiedzialność za całość odprawionych przez ekspozyturę celną do wywozu przesyłek oraz za całość nałożonych na przesyłki zamknięć celnych ciąży na przedsiębiorstwie, aż do chwili przyjęcia tych przesyłek przez kolej na stacji taryfowej, lub w kolejowym magazynie tej stacji.

Odbiór przesyłek przez kolej odbywa się na podstawie wykazów zdawczych, sporządzanych przez przedsiębiorstwo, z których jeden egzemplarz przedsiębiorstwo wręcza ekspozyturze celnej. W wykazie takim winna kolej oznaczyć dzień i godzinę przyjęcia przesyłek oraz ilość i stan plomb celnych.

§ 13.

Z chwilą przyjęcia przesyłki przez kolej od przedsiębiorstwa odpowiedzialność za całość przesyłki i dostarczenie jej odbiorczemu urzędowi celnemu przechodzi na kolej.

W razie istotnej potrzeby kolej może sprawdzić zawartość przesyłki odprawionej na wywóz w ekspozyturze celnej przed przyjęciem przesyłki do przewozu i podpisaniem listy przekazowej. Sprawdzenie takie winno się odbywać w obecności funkcjonariusza ekspozytury celnej, lub urzędu celnego macierzystego, uprawnionych do zdjęcia zamknięcia celnego i nałożenia nowego. O sprawdzeniu przesyłki należy poczynić odpowiednie adnotacje na liście przekazowej.

Dostarczenie do magazynu kolejowej stacji taryfowej drogą kolejową drobnicowych przesy-

łek, odprawionych do wywozu przez ekspozyturę, winno odbywać się za pozwoleniem urzędu macierzystego pod konwojem celnym.

§ 14.

Listy przekazowe na przesyłki odprawione na wywóz zagranicę w ekspozyturze celnej sporządza przedsiębiorstwo na drukach obowiązujących przy przekazywaniu przesyłek celnych kolejami. W liście takiej przedsiębiorstwo wypełnia nagłówki oraz rubryki 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10. Wypełnione listy przedsiębiorstwo wręcza ekspozyturze, która zapisuje je do rejestru przekazowego i wypełnia ze swej strony rubryki 1, 11, 14.

Wypełnione w ten sposób listy przekazowe winny być dostarczone kolejowej stacji taryfowej, która po sprawdzeniu danych, zamieszczonych w liście przekazowej, wypełnia rubrykę 7 i 13 listy, zaopatruje je w pieczęć stacji i podpis, poczem egzemplarz A. listy zatrzymuje celeri dołączenia do dokumentów przewozowych, a egzemplarze B. i C. zwraca ekspozyturze. Ekspozytura po otrzymaniu list przekazowych B. i C. postępuje z nimi w myśl Instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych.

O ile przedsiębiorstwo wypisze w nagłówku listy przekazowej nazwę granicznego urzędu celnego obojętnego, który nie jest właściwy stosownie do przepisów kolejowych dla danego kierunku przewozu, stacja taryfowa jest uprawniona do zmiany w listach przekazowych takiego urzędu na właściwy urząd celny.

Zmiana taka winna być potwierdzona pieczęcią i podpisem stacji taryfowej.

Ekspozytura celna w takich wypadkach zmienia w swoim rejestrze przekazowym piętrownie wpisany urząd celny odbiorczy na urząd ustalony w liście przekazowej przez stację taryfową.

Czynności związane z wydawaniem kwitów wywozowych na towary, korzystające ze zwrotu cła, wykonywa wyłącznie urząd macierzysty na zasadzie osobnych wydanych w tym względzie przepisów.

§ 15.

Ekspozytury celne utworzone w siedzibach przedsiębiorstw mają charakter ekspozytur czasowych i mogą być zwiniete po upływie trzech miesięcy od daty zawiadomienia o tem zainteresowanego przedsiębiorstwa.

§ 16.

Stwierdzone nieprzestrzeganie przez przedsiębiorstwo warunków, zawartych w niniejszym rozporządzeniu, może spowodować niezwłocznie zwiniecie ekspozytury celnej z pominięciem terminu ustalonego w § 15.

§ 17.

Udzielone przedsiębiorstwu prawo dokonywania odpraw celnych towarów w ekspozyturze ustaje z chwilą wydzierżawienia przedsiębiorstwa osobom trzecim lub też sprzedaży tegoż.

§ 18.

Wszystkie przedsiębiorstwa, które korzystają z odpraw celnych towarów w ekspozyturach celnych, utworzonych w siedzibach przedsiębiorstw, winny złożyć właściwej Dyrekcji Cel w ciągu 30 dni od daty ogłoszenia niniejszego rozporządzenia oświadczenie, że przyjmują zawarte w niej warunki i obowiązują się ściśle je przestrzegać.

§ 19.

Szczegółową instrukcję dla urzędów celnych i ekspozytur co do wykonania niniejszego rozporządzenia wydadzą Dyrekcja Cel we własnym zakresie, w zależności od lokalnych warunków.

Sposób doręczania urzędowi macierzystym i ekspozyturom celnym przez kolejową stację taryfową wspólnych dokumentów celnych (listy przekazowej, deklaracji nadawcy i t. p.), sposób dostarczania kolejowej stacji taryfowej dokumentów na odprawione przez ekspozyturę do wywozu zagranicę przesyłki oraz inne szczegóły kolejowo - celnej czynności ustala we wzajemnym porozumieniu Dyrekcja Cel z Dyrekcją Okręgową Kolei Państwowych.

§ 20.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Ignacy Matuszewski.

Minister Komunikacji:

(—) Kühn.